

VALGEKURETIBU

Tere, mina olen valgekurg. Olen ikka küll! Need ruuged suled on minu titesuled – ma olen veel kuretibu. Aga varsti saab ka minust samasugune ilus puhasvalge sulestikuga lind nagu on minu ema sel väiksemal pildil. Ta kohendab seal muna pesas, et haudumise ajal kuretibu munas ühtlaselt sooja saaks. Sedasama teeb ka minu isa, sest meil kurgedel on nii, et pesa, munade ja poegade eest hoolitsevad mõlemad vanemad kordamööda.

Tegelikult on meie tiibade pikad hoo-suled tumemustad, aga neid me näitame ainult siis, kui tiivad lahti lööme. Nagu sel pildil, kus mu isa pesal istuvat ema kaitsma tormab.

Minu vanemad on veel noored. Nad harjutasid paar aastat pesa tegemist ja munade munemist, kuni eelmisel suvel kooruski esimene tibu. Kahjuks oli ta nõrk ja elas vaid ühe päeva.

Mina koorusin sel suvel, 30. mail. Inimesed, kes meie eest hoolitsevad otsustasid igaks juhuks mu enda hoole alla võtta, et ma ikka ellu jääks ja suureks kasvaks. Tallinna Loomaaias pole varem valgekuretibusid üles kasvanud.

Esiailgu elasin ma troopikamaja kitsukeses puuris punase lambi all. Süüa sain ma iga kahe tunni tagant, ka öösel. Eriti maitsesid mulle ritsikad, aga ka toidusegu keedumunast, jõusöödast ja purustatud köögiviljast oli hea. Hooldajatädi andis selle mulle pintsetiga nokka. Siis ma muud moodi süüa veel ei osanud.

Aga nüüd saan ma toidu juba taldrikult kätte ja juua oskan pangest.

Iga päev käin ma troopikamaja hoovis patseerimas ja värsket õhku hingamas. Mulle meeldib eriti lillepeenarde pehmest mullast tõuke ja sitikaid otsida.

Seal hoovis on üks kass. Inimesed hoiavad teda, et ta hiiri püüaks. Kui ma väiksem olin, siis luuras ta ka mind, kuid nüüd enam mitte. Nüüd ta juba pelgab mind ja minu nokka.

Mõnikord hommikuti, enne kui loomaaed külastajatele avatakse, laseb hooldajatädi mu loomaaia peale jalutama. Siis me kõnnime ringi, uudistame ümbrust, vahel läheme külla ka minu vanematele. Iga kord kui ma nende aedikule lähenen, hakkavad nad tiibu lehitama ja kõvasti häälitsema. Mina proovin ka nende moodi häält teha, aga esialgu ei tule see mul veel välja. Eks ma pean kasvama.

Inari Leiman, jaanuar 2008